



Amma

”FORSTÅELSE OG SAMARBEJDE MELLEM RELIGIONERNE”.

*En tale af Shri Mata Amritanandamayi Devi
ved overrækkelsen af prisen for Tværreligiøst Samarbejde i Centret for Tværreligiøsitet
i New York i Rubins Museum for moderne kunst.*

Jeg bøjer mig for alle her, som er legemliggørelsen af den Rene Kærlighed og den Højeste Bevidsthed.

Til at begynde med vil jeg gerne sende mine bedste ønsker til det Tværreligiøse Center i New York. Må denne organisation være i stand til at tænde kærlighedens og fredens lys i tusindvis af hjerter under den højtærede præst James Parks Mortons dygtige lederskab. Det Tværreligiøse Center fortjener stor ros for dets kærlige indsats efter 9/11-tragedien, som kostede tusindvis af menneskers liv, herunder uskyldige børn. Lad mig også benytte lejligheden til at udtrykke min dybtfølte lykke over, at denne konference kunne holdes, og for den tillid, som I viser mig.

Men faktisk er det kun på grund af selvopoffrelsen og uselvskhedens hos millioner af hengivne over hele verden, at jeg har kunnet tjene samfundet. Denne pris og anerkendelse skal gå til dem. Amma er blot et redskab.

Emnet for dagens tale: ”Gensidig forståelse og samarbejde mellem religionerne” har været diskuteret ved tusinder af forskellige konferencer verden over. Og mens sådanne diskussioner til en vis grad har ført religionerne sammen, så hviler frygt og angst omkring verdens tilstand og dens fremtid fremdeles tungt på vores sind. For at denne situation kan ændres, har vi brug for bedre forståelse og samarbejde mellem religionerne. Både religiøse ledere og statsledere påpeger stærkt dette punkt. Men vi er ofte ude af stand til at vise den samme fasthed i handling som i ord. Vi udveksler mange ideer under sådanne møder - og dog, når vi prøver at omsætte dem til handling, så er vi ude af stand til at gøre det på grund af indflydelse fra forskellige pressionsgrupper. Et møde uden åbne hjerter er som en faldskærm, der ikke åbner sig.

Hver religion har to sider: den ene er dens tankemæssige lære, som der står forklaret i

skrifterne, den anden er den spirituelle. Den første er religionens ydre skal, men dens indre essens er spiritualitet. Spiritualitet handler om at vågne op til sin egen sande natur. De, der gør sig anstrengelser for at kende deres sande Selv, er de virkelig trofaste. Uanset hvilken religion jeg tilhører, hvis jeg forstår de spirituelle principper bagved, så kan jeg nå det højeste mål: realiseringen af min sande natur. Hvis en flaske indeholder honning, så er flaskens farve uvæsentlig. Hvis vi derimod går fejl af de spirituelle principper, er religion ikke andet end blind tro, et fængsel.

Religionens opgave er at transformere vores sind. For at det kan ske, må vi forstå det spirituelle – religionens indre essens. Hjerternes samklang er det, der fører til religiøs samklang. Hvis vore hjerter ikke kan finde hinanden, så vil vi flyde fra hinanden, og i stedet for at skabe samarbejde, vil vore anstrengelser være uden kraft.

Der er tre ting som gør et menneske menneskeligt:

- 1) En brændende længsel efter at kende livets mening og dybde, samt efter at kunne skelne det evige fra det ubestandige.*
- 2) Den mirakuløse evne til at give kærlighed.*
- 3) Evnen til at være opfyldt af glæde og at give glæde videre til andre.*

Religionen bør hjælpe mennesker til at realisere alle disse tre punkter. Først da vil menneskene og religion være et hele.

